

בס"ד ד' טבת ה'תשפ"א
 הדלקת נרות - 16:20
 צאת השבת - 17:11
 רבנו תם - 17:42
שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים ואחת - עלון מס' 1038
 @ מכריזין תענית עשרה בטבת שיחול ביום שישי.
סיום הצום בצאת הכוכבים בשעה 16:56. יה"ר שיהפוך
 הקב"ה צום זה לששון ולשמחה ולמים טובים, אכ"י"ר.
 @ יום שלישי בערב מתחילים "ברכת הלבנה".

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפטידיון: "ויקץ שלפכה"
 (מלכים א' ג')
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדיי השכלתי

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה רביעית
בביתנו"ג "אוהל-מועד" ב- 20:30
מילנייזי הפרשה:

פרשת מקץ

☞ "השמעו היום לפתור אותי"
 אמנם רש"י ושאר מפרשים מסבירים "תשמע חלום" במשמעות של הבנה, כלומר שאתה מבין איך לפתור את החלום, אך הנצי"ב מוולוז'ין מפרש ב"העמק דבר" את הלשון כמשמעו, אין אתה שומע את החלום כדרכם של שאר בני אדם שמבקשים לשמוע סיפור נפלא בלי שום תועלת, אלא שומע החלום מתוך כוונה לפתור אותו.
 ☞ "ויהי לו את אסנת בת פוטי פרע" (מא' מה)
 מבאר ה"חזקוני" שיוסף לוקח דווקא את הבת של פוטיפר לאשה, למרות כל ההיסטוריה שהיתה ביניהם, משום שאם יוסף היה לוקח אשה אחרת, אפילו שהיא תהיה גדולה ומכובדת ממנה, היה חשש שמא יאמר פוטיפר על בני יוסף שהם עבדיו, כיון שהוא קנה את אביהם לעבד, לכן יוסף נושא את בתו של פוטיפר, כדי להיות בטוח שפוטיפר לא יבייש אותו או את בני ביתו.
 ☞ "ויאמר ראובן אל אביו את שני בני המיטה"
 אומר המדרש שבגלל המילים האלו מתו דתן ואבירם שהם נכדי ראובן, ומזה רואים כמה צריכים להיות זהירים בכל דיבור שמוציאים מהפה.
 ☞ "ויקראו שילכותם"
 כתוב במדרש שבגלל זה נקרא נחלק חלקו של מנשה בארץ ישראל, שחלק אחד הוא מעבר לירדן במזרח וחלק אחד מעבר לירדן במערב, מפני שמנשה היה הממונה של יוסף והוא גרם לאחי יוסף לקרוע את בגדיהם לכן נחלק חלקו.
 ☞ "וירא יעקב כי יש שבר במצרים"
 אומר רש"י שיעקב הרגיש שיוסף חי, "שבר" ר"ת שם בן רחל.

☞ יוסף פותר את חלומותיו של פרעה ועולה לגדולה בארץ מצרים.
 ☞ יוסף נושא לאישה את אסנת בת דינה, אשר יולדת לו שני בנים: אפרים ומנשה.
 ☞ לאחר שעברו שבע שנות השובע, הגיעו שנות הרעב כפי שניבא יוסף.
 ☞ עשרת אחי יוסף באו מצרימה לשבור אוכל.
 ☞ יוסף הכירם והם לא הכירוהו. הוא דורש מהם להביא את בנימין.
 ☞ האחים סיפרו ליעקב על הקורות אותם, יעקב מסרב לשלוח את בנימין.
 ☞ יוסף מקבל את אחיו בכבוד רב ומסדר להם משתה כיד המלך.
 ☞ הבחינה והניסיון בגביע.
 ☞ "ויהי מקץ"
 נאמר כאן "מקץ" ונאמר באברהם "מקץ עשר שנים". מה להלן עשר אף כאן לסוף עשר שנים ופי' "ויהי מקץ" דהיינו לסוף עשר ועוד שנתים.
 ☞ "אל מישמר שלשתי ימים"
 מדוע שלושה ימים? אלא כנגד ג' דברים שעשו לו: **ויפשיטו את כתנתו**, **וישליכו וימכרו**. והפריד בן שמעון ללוי ששניהם החריבו את שכם במעשה דינה אחותם, וגם שם פעלו לאחר ג' ימים.
 ☞ "ויריגוהו מן הבור ויגלחו"
ויגלחו מתרגם האונקלוס "וספר", קשה למה בכל מקום בתורה שהוזכר גילוח תרגם האונקלוס "וגלחו" ולא "וספר"? ואומרים בשם הגאון מרוגאצ'וב שכתוב בקרא על יוסף "ולקדקד נזיר אחיו" אם כן נמצא שיוסף היה נזיר עולם, ואצל נזיר עולם מבואר בגמ' שאסור לו לגלח רק להקיל בתער, לכן וספר ולא וגלח.
 ☞ "ויקביו" את כל אוכל שבע שנים"
 כותב האבן עזרא שאין הפירוש ממש כל האוכל שאם כן היו מתים ברעב, והרמב"ן כותב שקבץ ממש את הכל אל תחת ידו שלא יבזבוהו, והוא נתן להם ממנו בכל שנה כדי פרנסתם.
 ☞ "בני איש אחד זחור"
 ולא אמרו "אנחנו" רמז שא' ממנו חסר והוא בנימין.

פינת הניבים והפתגמים
מי שיש לו אהבת ישראל בנקל יכול לבוא לאהבת שמים. (הר"צ מדולינא)
 קיום המצוה של "ואהבת לרעך כמוך", שפירוש "רעך" הוא לא רק יהודי שנמצא קרוב אליו אלא אפילו יהודי שנמצא בקצוי תבל.
 מי שאוהב את חבירו, צריך לדעת מה כואב לו ומה חסר לו. ולהרגיש את השני בחכמה גדולה, זה נקרא שבת אחים גם יחד וזה מביא לאהבת שמים.

הסירו ממשול מדרג עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי" : <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

צום עשרה בטבת שחל ביום שישי

צום עשרה בטבת יחול השנה ביום שישי.

בהלכות תעניות, פרק ה' כותב הרמב"ם: צום שחל להיות בערב שבת, מתענים בערב שבת.

הבית-יוסף על הטור בסימן תק"נ כותב: עשרה בטבת הוא משונה משאר תעניות. שאפילו אם היה חל בשבת לא היו יכולים לדחותו ליום אחר, מפני שנאמר בו: **בעצם היום הזה**. כמו ביום הכיפורים. (בפועל, עשרה בטבת אינו חל אף פעם בשבת). מכל הצומות, היחיד שיתכן שיחול ביום שישי הוא צום עשרה בטבת.

הלכה למעשה:

- א. תחילת הצום, ביום שישי, בשעה 05:37 זמן עלות השחר.
- ב. שחרית כמו בכל צום, בתפילת שמונה עשרה מוסיפים "עננו". קוראים בתורה "ויחל", סליחות לפי המנהגים.
- ג. גם במנחה קוראים בתורה. אם מתפללים מנחה קטנה, משעה 14:39 והלאה, הכהנים עולים לדוכן.
- ד. מתפללים קבלת שבת וערבית, כרגיל, ו"שוברים" את הצום בקידוש של ליל שבת.

הלכות הצום:

- א. ביום עשרה בטבת סמך נבוכדנצר הרשע מלך בבל על ירושלים, והביאה במצור ובמצוק.
- ב. הכל חייבים להתענות בארבע הצומות הללו, ואסור לפרוץ גדר. ואפילו תלמידי חכמים שתורתם אומנותם, והתענית מפריעה להם בעסק התורה, או מלמדי תינוקות שהתענית מפריעה להם בלימוד הילדים, חייבים להתענות בארבע תעניות אלו (וכן בתענית אסתר). ואין צריך לומר שאף פועלים או פקידים חייבים להתענות.
- ג. חיוב התעניות בשבעה עשר בתמוז, ובצום גדליה, ובעשרה בטבת, הוא מעלות השחר של יום התענית (דהיינו שעה וחמישית השעה בשעות זמניות קודם זריחת השמש) עד צאת הכוכבים (דהיינו 13.5 דקות לפי שעות זמניות אחר שקיעת השמש).

ד. אף על פי שאין חיוב התענית אלא מעלות השחר (בכל הצומות חוץ מתשעה באב), מכל מקום אם ישן בלילה, וקם משנתו באמצע הלילה, אסור לו לאכול ולשתות אפילו קודם עלות השחר, שהרי הפסיק והסיח דעתו מן האכילה והשתיה. ואם התנה קודם שהלך לישון שכונתו לקום לאכול או לשתות קודם עלות שחר, רשאי לאכול או לשתות עד עלות השחר. והאשכנזים מקילים לעניין שתיית מים, שאף אם ישן שנת קבע, ולא עשה תנאי קודם שהלך לישון, רשאי לשתות קודם שעלה עמוד השחר, ובלבד שרגיל לקום בלילות לשתות מים לצמאו.

ה. כל הצומות הללו חוץ מתשעה באב, מותרים ברחיצה וסיכה ונעילת הסנדל ובתשמיש המיטה. ומותר מן הדין לרחוץ כל גופו במים חמים בתענית ציבור.

והמחמיר שלא לרחוץ כל גופו במים חמים בתענית ציבור תבוא עליו ברכה. ויש מהאשכנזים שמחמירים שלא לרחוץ כל הגוף במים חמים בתענית ציבור.

ז. ראוי להחמיר שלא לשתוף את הפה במים ביום תענית ציבור בבוקר בקומו משנתו. ומכל מקום מי שרגיל בכך, והדבר קשה לו ביותר שלא לשתוף את פיו בבוקר, יכול להקל בזה, ובלבד שיזהר שלא יכניס לפיו יותר משיעור רביעית בבת אחת, ויזהר שלא יבלע מן המים, אלא יפלוט מיד הכל.

ח. וכיוצא בזה יש להקל למי שרגיל לנקות שיניו במשחת שיניים בכל בוקר והדבר קשה לו ביותר שלא לעשות כן ביום תענית ציבור, וכן למי שיש לו ריח הפה אם אינו מנקה שיניו במשחת שיניים, שרשאי להקל לנקות שיניו בתענית ציבור.

מכל מלמד השכלתי

עשרה בטבת, אפילו בשבת!

כתב האבודרהם: אם צום עשרה בטבת היה חל בשבת קודש, היה צריך לצום בשבת, כי כתוב: "בן אדם כתוב לך את שם היום את עצם היום הזה סמך מלך בבל אל ירושלים..."

בניגוד לכל שאר הצומות (פרט ליום הכיפורים) ואפילו תשעה באב, שאין לצום, אם חל ביום שבת קודש. לכאורה, בעשרה בטבת לא אירע שום דבר. העיר ממשיכה להתקיים עוד שלוש שנים. תחילת המצור איננה תאריך משמעותי, עד כדי כך שהנביא צריך לומר: כתוב לך את שם היום, את עצם היום הזה. לא היה חורבן, לא נבקעו החומות. לכאורה לא קרה דבר. אבל, בעצם היום הזה, התברר, שגורלה של ירושלים עתיד להיות בסכנה. יום זה היה ראשית הצרות והגלות הארוכה, שבאו על עם ישראל.

"ויחפש בגדול החל ובקטון כילה"

מדרש פליאה: גדול זה שמעון וקטן זה בנימין. מדוע התחיל בשמעון וסיים בבנימין? ועוד, לכאורה ענו לו תשובה מקל וחומר, ומדוע בכלל חיפש? ואמר להם 'כדברכם כן הוא?'

אלא אומר להם מנשה: "באמת כולכם ישרים והחזרתם את הכסף שהיה באמתחתכם, מי שהחזיר את הכסף אין לי בעיה איתו.

חוץ משניים שלא התנסו בזה - שמעון שהיה אסור ובנימין שהיה בארץ ישראל..."

לכן חיפש דווקא אצל שניהם.

"ולבנימין נתן המשי הליפות שמלוה"

נשאלת השאלה: איך עשה יוסף דבר כזה?! הלא ראה למה הובילה כתונת הפסים שעשה לו אביו יתר על אחיו?!

א. הערך של 5 החליפות = לחליפה אחת.

ב. רמז שיצא ממנו מרדכי, שיצא מלפני המלך בחמישה בגדים (=תכלת וחור, עטרת זהב גדולה ותכריך בוץ וארגמן)

ג. רצה שאחיו יעשו תשובה ויראו שבנימין מקבל יותר ובכל זאת לא יקנאו, ובכך יתקנו את המעוות.

מדוע אסר יוסף דוקא את שמעון?

"אם כנים אתם אחיכם אֶחָד יֶאֱסֵר בְּבֵית מִשְׁמָרְכֶם"

מדוע השאיר יוסף את שמעון, הלא האחים יחזרו בכל מקרה כאשר ייגמר האוכל?

אלא שרצה לראות את בנימין ופחד שיביאו אחד מהשוק, לכן השאיר את שמעון

ואמר: אם יביאו מישהו אחר שמעון לא יכיר אותו, וכך ידע הוא שמשקרים הם...

הנשק של העם היהודי

היה זה לפני כחמש שנים, בבית החולים 'מעייני הישועה' בבני ברק. את קריאות ה'מזל טוב' העליזות הראשונות שנשמעו עם לידת התינוק, החליפו אנחות קורעות לב ומצחים מיוזעים ומקומטים בחרדה. שעות ספורות לאחר הלידה התברר כי הרך הנולד הגיע לעולמינו כשהמעי הדק בגופו בקושי מתפקד, מום מולד מסוכן ובעייתי מאוד... המעי הדק, הוא השר האחראי על עיכול המזון. מי שחווה בעיה במעי הדק - למעשה מתקשה לאכול את כל המזונות המוכרים, ונדרש לאכול מזון מיוחד מאוד דרך אינפוזיה, כי למעשה מערכת העיכול בגופו אינה מתפקדת. למותר לציין כי מום כזה מכריע את גורלו של הילד לשארית חייו, שכן ילד שאינו אוכל כראוי - אחת דינו לגדילה ולהתפתחות בקצב איטי מהרגיל, ולחוסר תפקוד כולל... הוריו של הילד לא ידעו את נפשם מצער ומדאגה. רק כמה שעות בנם יקירם בעולם, וכבר חילחלה בהם ההבנה כי חייהם השתנו לחלוטין מן הקצה אל הקצה. לא עוד משפחה שלווה ומאושרת, רגועה ונינוחה. מעתה ילווה את חייהם ילד אומלל, שאולי בניסים יוכל לשרוד, אך ליותר מזה אין מה לצפות ממנו... עוד ביום הלידה, הובהל הילד לבית החולים 'תל השומר', בניסיון לאבחן את מצבו לאשורו ולנסות לטפל בו מהר ככל האפשר. הוא הובהל לחדר הניתוחים, שם נותח בידי שני כירורגים מהבכירים בארץ, שנלחמו על מעיו של התינוק הזעיר שחייו תלויים לו מנגד. שעות ארוכות ואפופות חרדה עברו ההורים ובני המשפחה המורחבת, כולם המתינו שאולי תישמע צפירת הרגעה. אך הרופאים בוששים מלצאת ולא בכדי. הם עשו כל שביכולתם, ניסו להעניק לילד את הטיפול הטוב ביותר, וכשיצאו, ניכרה אכזבתם על פניהם. "הכל מתפורר לנו בידיים, אין סיכוי, אין סיכוי, רק נס יעזור" פכרו ידיהם בראש. ההורים המודאגים כמו הזדקנו באותו רגע בעשרים שנה, העובדה כי הניתוח הארוך והרופאים המובחרים לא הצליחו למצוא מזור או פיתרון - העלו עוד יותר את מפלס המתח והחרדה... במשך שמונה חודשים קשים ומייסרים היה התינוק הזעיר מאושפז בקביעות בבית החולים. שמונה חודשים שאין בהם לא יום ולא לילה. רק דאגה, תפילות, מתח, חרדה, מעקב צמוד אחר ההתפתחויות. מבט ימינה ושמאלה בין כותלי המחלקה לא בישר טובות: מעט הסובלים מאותו מום נדיר מאושפזים במחלקה עד שנות נעוריהם, כך ממש! האומנם זה מה שיעלה בגורל הילד? האם לנצח יוזן דרך הווריד, כשחייו תלויים מנגד, ואין כל שיפור באופק?! היום מספר לנו האב בגילוי לב, כי בתום שמונת החודשים הללו, הוא רעיייתו כבר לא ידעו על מה להתפלל. עד כדי כך הגיעו הדברים... הרופאים היו מיואשים, ההורים לא ידעו את נפשם. מה עדיף שיעלה בגורלו? האם נותר לו סיכון לחיות חיים כלשהם? איך מתמודדים עם נסיון

כה גדול !! בהמלצת רב המשפחה, החליט האב כי עתה ישלוף את הנשק הכי חזק של העם היהודי, את ברכת הכהנים. הוא פנה לידידיו ומכריו הכהנים, ובדמעות שליש פרש את סיפורו של בנו הנלחם על חייו, את הסיכויים שהולכים ואוזלים, את הצער האדיר, ואת החושך הממלא את האופק. "אנא מכס", השתפך לפניהם בבכי, "קחו את שמו של בני לתשומת ליבכם, תכוונו עליו בברכת כהנים. דבר יום ביומו, בעלותכם לשאת את כפיכם ולברך את עמו ישראל באהבה, התכוונו נא לעוללי הזעיר הנלחם על חייו בחדרי המחלקה הכירורגית בתל השומר. תשימו עליו את שם ה', תכוונו עליו בברכתכם, כדי שתקויים בו הבטחת הבורא "ואני אברכם" - לברכו בבריאות איתנה לאורך ימים". דבריו הנרגשים הותירו חותם על הכהנים, שהבינו כי בפיהם להציל את הילד. הם היו מוקיריו של האב, כך שברכתם נישאה ביתר אהבה והערכה לתינוק האומלל, כי אהבת הכהן למתברכו היא תנאי בקיום הברכה. מאותו יום, כל יום, כל אחד מהם נעמד לברכת כהנים בשיא הרצינות, בכוונו על העולל הנלחם על חייו בתל השומר, כשהם משדרים אליו את הברכה ממרחקים, מניחים עליו שמירה עליונה. ואכן, ימים ספורים אחר כך, החל שיפור משמעותי במצב הילד, שהלך והתקדם בצעדי ענק. אט אט, התברר כי מערכת המעי הגס של הילד הולכת ומשתפרת ומתחזקת, ברמה שהיא מצליחה להשלים גם את מלאכת המעי הדק. הרופאים המומים מהנס הרפואי, הילד לא יודע על הנס המתחולל בין קרבינו, ולנו לא נותרה אלא תגלית מעוררת התרגשות: ברכת כהנים! המפתח העוצמתי שהציל את חיי הילד, שחולל נס רפואי נדיר מסוגו! ברגעים אלה ממש, מתהלך ברחובות בני ברק ילד כבן חמש, שהוא עדות לעוצמתה של ברכת כהנים, לכוחה האדיר וזרועה הנטויה. ילד שבריאותו היא בריאות מברכת שמים, מידיו של בורא עולם!

הבה נתבונן בסיפור הזה אותו שמענו מאבי הילד, ונבין איזו הזדמנות יש לנו בידיים! מדי יום עם שחר, עולים הכהנים לדוכן ונושאים את כפיהם. אם נכוון להתברך, אם נבקש מהם לכוון עלינו בברכתם על בקשה ייעודית - הישועה בוא תבוא כי היא ישועה מאת ה', הנמסרת אלינו דרך הכהנים! יש לנו כל כך הרבה דברים לסדר, בעיות הדורשות פיתרון. כפיות, רפואיות, צרות משפחתיות, מצוקות כספיות, אינספור קשיים. יש לנו ביד את המפתח שבורא עולם מעיק לנו - תכוונו בברכת כהנים ותזכו, תנו לכהנים את הכח לפתור לכם את הבעיות בחיים! הבה ננצל את המתנה הנפלאה הזו. הבה ניזהר שלא להחמיץ אף הזדמנות להתברך מפיהם של הכהנים, נוודא שאיננו מאבדים אף הזדמנות למפתח עוצמתי כל כך. זה תלוי בנו, בכוונה שלנו, בהתבוננות שלנו בגודל הרגעים השגבים. אשרינו שזכינו שה' הוא המברך אותנו, הבה נתברך מפיו כולנו כאחד! (הרב אשר קובלסקי)

י' טבת - יום הקדיש הכללי

בימינו קיבל התאריך עשרה בטבת משמעות נוספת, הקשורה לשואה: בתקופת השואה נרצחו בידי הנאצים ושותפיהם שישה מיליונים מיהודי אירופה, ובהם כמיליון וחצי ילדים. תאריך מותם של רבים מהם אינו ידוע, ועל כן נקבע י' בטבת, שהוא יום צום ותענית, כיום הקדיש הכללי: יום שבו אומרים תפילת קדיש לזכרם של האנשים, הנשים והילדים שנרצחו בשואה ואשר יום מותם אינו ידוע.

"ואחיהם כל בית ישראל יבכו את השריפה אשר שרף ה'" ביזכרון השואה אין דו לזכור את הטררגדיות האישיהם הנוראות, את חורבן האיום של הקהילות והציבור ואת המוות הנורא. יש לזכור גם את קדוש ה' שהצליחו אנשים ליצור בהתנהגותם במצבים כה קשים. אנשים שנשארו זקופי קומה במציאות כל כך משפילה. אנשים שעברו תופת והמשיכו לקיים מצוות בדבקות ומתוך אמונה צרופה. במוותם ציוו לנו את חייהם לצואה. סיפורי חייהם הפכו נחלת כולם ומקור להבנת עוצמת קידוש ה' שניתן לקיים בחיים.

"בניך כשתלי זתים" - חינוך

בחינוך יש מספר נקודות שחשוב לזכור: א. להעיר בעדינות (אך בנחישות). ב. לא לפרט את כל מטלות היום על הדקה שהילד פוקח את העיניים. גם לתפילה צריך להשכים, וצריך לשים לב, שקודם כל מותר לך להשכים, וחובה עליך להשכים. לא להישבר אם רואים שלכאורה לא מצליחים, אם תהיה עקבי אתה תצליח, ובגדול. נחזור ונסכם: א. להעיר - אתה חייב. ב. לקום הוא חייב. כי יש הורים עצלנים שבשם העדינות וחוסר הרצון להשפיל את נפשו העדינה של בנם הרגיש, הם מרשים לעצמם כביכול במסווה חינוכי להניח לבן שלהם לישון. זה חמור מאוד מאוד. ותגידו את האמת: א. גם כשהבן לא רוצה לקום כדי לעזור לך אתה נוהג כן? ב. גם לחתונה של אחותך אתה נותן לו לישון???? לא. אז בבקשה לא רק בתורה להיות הכי רכים והכי וותרגים. אנו מתבלבלים בין רכות לבין רכיכות. צריך שיהיה עמוד שדרה צריך שהבן יקבל אורחות חיים, ודרך חיים תוכחות מוסר, אך בקשה אחת יש - לעשות את זה בעדינות.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יצ"ל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

מיקום מיוחד לנישים העירוני בבניה

סרכה והצלה

לבוש ואסתר אליאס הזכות תעמוד להם להתברך בכל הברכות הכתובות בתורה ברוחניות ובגשמיות אושר ופרנסה טובה נחת ושלוה וזיווגים הגונים לילדיהם

סרכה והצלה

למרחיב וסלח ירמיהו שיברכו מפי ליליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות ובריאות לילדיהם

סרכות ואחיות

הפאל ואפרת כהן בהגיע אלישבע הייב לצי"ל בוציות שתצליח בלימודיה ובכל דרכי הלימוד, ותזכו בחופעה, וברכה והצלחה לחיים ושרה כהן ולאסתר יחיא

כל הישועות והברכות

לח"כ"כ צמזו מב"ת שתרמה לסעודה הרביעית בליוון זכות השיעור בליוון וזכות מרן עובדיה יוסף צ"ל תגן בעדה ותתברך ברפואה שלמה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות באושר ושלוה היא ובני ביתה לשנים טובות ותורה נחת מיוצאי חלצה ולהבדיל לעיני חנה בת יצחק ז"ל

רפואה שלימה
כ"עקב יש"ראכ"י בן יהודה וחיה הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ס"ה גידיו. שיחזור אלינתה הראשון ויזכה לשנים רבות וטובות הציבור מתבקש להתפלל ולקרוא תהילים לרפואתו ושקוה לרחמי שמים

סרכה והצלה
משה ימזל כהן על זכיו הרבים שיתברכו ברפואה שלמה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות באושר ופרנסה טובה הם ובני ביתם וברכה זיווג הגון לדור, עזר ואוראל

סרכה והצלה
כ"רחל סבג בת פריחה שתתברך ברפואה שלמה ולשנים רבות וטובות ותרורה נחת ושלוה מכל יוצאי חלצה

סרכה והצלה
דוד דידי בן נרגס רבקה בת נעמי הקב"ה ישלח להם מזור ומרפא רפואת הנפש ורפואת הגוף. ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות ויחזרו לאיתנם

רפואה שלימה
ח"היה בת חנה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה וש"ס"ה גידיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף. ותזכה לשנים רבות וטובות

סרכה והצלה
כ"מריה שכל" בת דינה שתזכה לזיווג הגון משורש נשמתה שהורה ודו השנה. פרנסה טובה, רפואה לנפש ולנפש אושר ושלוה. יתגשמו משאלותיה לטובה ולברכה

סרכה והצלה
כ"שימחה בת לאה שתזכה לזיווג הגון משורש נשמתה שתתברך ברפואה שלמה ולשנים רבות טובות ונעימות יתגשמו כל משאלותיה לטובה ולברכה

לע"י הצנועה והענוה
יעקב בן שטרית בן סעדה ז"ל לע"י הצנועה והענוה עיישה בן שטרית בת מרים ז"ל

לע"י הצנועה והענוה
חנה דודי בת בנימין ז"ל ח'י טבת פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

לע"י הצנועה והענוה
יהודה סבג בן פריחה ז"ל שרלי סבג בן יקוט ז"ל השבוע פקידת שנתם

שבת שלום ומבדר

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :
שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו שבתי מוסאי בן הגיית הי"ו משה חשן בן סרוור הי"ו מאיר משה בן מסעודה הי"ו שלמה בועז בן זהרי הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרונ' בת גוהר מנב"ת

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה שלמה גור בן חנה ז"ל יצחק גולני בן שרה ז"ל אבנר אקייוב בן יוכבד ז"ל מרדכי עמרני בן רבקה ז"ל מרדכי אמונה בן גולי ז"ל אליהו סעד הכהן בן מסעודה וסלם ז"ל

רחמים לארי בן גולשן ז"ל יחזקאל (הרצל) אברהם בן פריחה ז"ל ציפורה חברוני בת מרים ז"ל ביצה מלכה בת אסתר ז"ל אסתר ברוך בת זרי ז"ל ניצה גוארטה בת לידיה ז"ל שושנה רזי בת מארי מרים ז"ל שמחה לארי בת ביבי ז"ל מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו